

IN DE SCHADUW VAN MIJN DROMEN

*In de schaduw
van mijn dromen*

Cheryl Chotkan

Eerder verschenen boek van Cheryl Chotkan:
De Verstikking (2022)

Colofon:

In de schaduw van mijn dromen

© 2025 Cheryl Chotkan

ISBN: 978 94 652 0885 5

Uitgeverij: CSR-Books

Drukker: Brave New Books

Vormgeving en redactie: Sandra Di Bortolo

Cover art ontwerp: Simranjit Grewal

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd, opgeslagen of openbaar gemaakt worden, in enige vorm of op welke andere wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopie, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voor Shivan en Ravish

*Herrezen uit zijn as
Een nieuw begin, een nieuwe start
Niets is meer zoals het was
Nog enigszins verward*

*Liefdevol accepteren
Van dat wat nu is
Nieuwe lessen leren
Soms nog dat gemis*

*Herinneringen uit een vorig leven
Het zal nooit meer hetzelfde zijn
Nieuwe lessen zijn gegeven
Ook deze doen soms pijn*

*Opnieuw uit vuur ontstaan
Krachtig als nooit tevoren
Dit nieuwe leven kun je aan
Als feniks opnieuw geboren*

Daisybel (bron: dichters.nl)

Sprookjes bestaan niet

‘Van een bruiloft, komt een bruiloft.’

Een nichtje van Jay tikt haar giechelend aan terwijl zij met grote dromerige ogen naar Chaya kijkt. Chaya glimlacht terug en draait zich om, om op zoek te gaan naar Jay. Ze kan hem niet zo snel vinden. Vandaag trouwt een neef van Jay, waarmee hij een hele goede band heeft. Deze bruiloft is al maanden het gesprek van de dag geweest. Eerlijk gezegd, loopt het Chaya inmiddels de spuigaten uit. Ze moet wel toegeven dat het een bijzonder feest is. Overdag vond de voltrekking via de burgerlijke stand plaats met een westerse tint, dit in contrast met het feest waar er zowel elementen van een typisch Hindoestaanse als Marokkaanse bruiloft terug te vinden zijn. Dat is één van de vele dingen die Chaya aan Jays familie kan waarderen. Ze zijn net iets anders dan anderen. Moderner, relaxter, ruimdenkend. Ze zijn meer op zichzelf gesteld en houden zich niet al te veel met anderen bezig. De diversiteit aan verschillende rassen en culturen in zijn familie maakt het tot een aangename mengelmoes. Een mooie weerspiegeling van de samenleving, vindt Chaya.

Het was een prachtige warme zomeravond in juni. Het bruidspaar en de gasten waren al een aantal dagen eerder naar het landgoed, in het zuiden van Nederland, afgereisd. De familie van het bruidspaar huurde ter gelegenheid van

het huwelijk een kasteel af. Het was een sprookjesachtige setting met een strak programma. Ieder detail was vastgelegd door de weddingplanners die alles goed in de gaten hielden.

De eerste dag bestond uit een hartelijke ontvangst van alle gasten. Terwijl de arriverende gasten uitstapten en werden verwelkomd met Mimosa's en hapjes, werden hun auto's naar de valet-parking gereden. Iedereen werd vervolgens naar hun verblijf begeleid en kreeg de gelegenheid om zich voor te bereiden op de lunch. Ieder onderdeel van het programma had een dresscode, waardoor men geacht werd verschillende outfits mee te nemen. Na de lunch stonden er verschillende activiteiten gepland om elkaar beter te leren kennen. Chaya was met haar afkomst wel iets gewend wat high end betrof, maar in haar ogen oversteeg dit event al het andere wat ze gezien had. Het was misschien vergelijkbaar met een soort Ambani-wedding in Nederland. Het was vooral de positieve vibe die ervoor zorgde dat de beleving intenser was. Chaya kende alleen het gekonkel binnen haar familie. De eeuwig norske Rita, die overal iets op- en aan te merken had. Carmelita, die altijd de plank volledig missloeg en dat niet doorhad en vervolgens alle aandacht naar zich toetrok. De spanning tussen haar ouders, met name de angst van haar moeder omdat ze nooit wist wat haar weer te wachten stond en als kers op de taart haar oom Roy, die haast op ieder feestje dronken was. Soms hilarisch, maar eigenlijk was het diep triest.

Oom Roy was een gezet mannetje. Niet lang, maar ook niet te kort. Chaya vond dat zijn gezicht de vorm van een kikker had. Een beetje normaal aan de bovenkant en vervolgens hele bolle wangen. Zijn achterhoofd was plat. Vroeger had ze dat niet door, maar naarmate Roy ouder werd en ook minder haar had, werd het zichtbaar. Roy had een aardige buik die boven zijn riem uitpuilde en soms ging het knoopje erboven open. Roy probeerde zich wel netjes te kleden, maar het was duidelijk te zien dat hij de broer van Carmelita was. Ook bij hem was het allemaal net niet. Een mooi pak, maar de mouwen waren dan net iets te lang, de broekspijpen iets te wijd en daaronder schoenen van krokodillen- of slangenleer. Hij hechtte veel waarde aan zijn horlogeverzameling en had er altijd één om. Zo ook een dikke gouden ketting met daaraan een hanger. Als Roy te veel gedronken had werd hij of héél emotioneel en stond hij huilend op de dansvloer iedereen te omhelzen. Of hij begon zijn levenslessen te delen waar niemand op te wachten zat of hij werd heel boos en trapte een scène. Chaya had vaak getracht het gedrag van Roy te analyseren, maar het lukte haar niet. Ze bleef geïntrigeerd door het feit dat het hem twee keer gelukt was om te trouwen.

Ze schudde haar hoofd even. Het was tijd om weer uit haar hoofd te gaan en in het hier en nu te zijn. Het gezelschap nam al een aantal dagen deel aan de festiviteiten rondom het huwelijk. Een aantal ceremonies zat er inmiddels op, zoals een uitgebreid Henna feest, maar ook een Sangeet waarbij familie en vrienden van het bruidspaar

dansjes ingestudeerd hadden en dat op de geplande avond lieten zien. Eten en drinken was er in overvloed. Het was de wens van het bruidspaar om de crème de la crème aan hun gasten aan te bieden. Kosten noch moeite werden daarbij gespaard. Verschillende culinaire chefs waren verantwoordelijk voor de catering op het evenement. Ze had de bekende chef Surinder Lalbahadoersing ook zien lopen. Ze ging ervan uit dat hij de events bij Rita thuis misschien wel zou missen. En een up and coming patissier had ze net ook gespot. Een zeer ambitieuze jonge Hindoestaanse dame met oog voor detail. Ze begon op jonge leeftijd al met het maken van desserts die ze kon opmaken tot ware kunstwerken. Ze droomde ervan om ooit haar eigen patisserie aan één van de grachten in Amsterdam te hebben. Van wat Chaya had gezien en geproefd was ze ervan overtuigd dat ze dat ook zeker voor elkaar kon krijgen. Als foodie was Chaya betoverd door alles wat ze zag. Er was natuurlijk meer dan alleen dat. Er waren kraampjes waar de vrouwelijke gasten churiyan (armbanden) en bindi's (hoofdversiering) konden halen. Alle dagen waren er meerdere hair & make-up stylisten aanwezig waar je een afspraak kon boeken, zodat je er op en top uitzag. Manicures, pedicures, massages, alles was tot je beschikking. Er waren bandjes en DJ's, maar ook silent rooms om je even terug te trekken. Ze waande zich daardoor even in een andere wereld. Een zorgeloze en gelukkige wereld, een waar sprookje.

Chaya en Jay waren een opvallend en geliefd stel in zijn familie- en vriendenkring. Jay werd gezien als de 'golden child' van zijn familie en Chaya werd door hen met open armen ontvangen. Haar vrienden en familie waren ook op hem gesteld, maar het voelde toch anders. Zij kende de warmte die Jay kende niet. De liefdevolle manier waarop hij met zijn ouders en zussen omging, was haar onbekend. Soms gaf het haar een ongemakkelijk gevoel en vroeg ze zich af of het mogelijk was. Het was niet dat zij geen liefde had gekend. Ze voelde zich door haar moeder en haar moeders familie geliefd en ook door haar vader, maar ze voelde ook altijd de afkeurende blik van Rita. Chaya vroeg zich af of het wel voor haar was weggelegd om gelukkig te zijn.

Inmiddels woonden Chaya en Jay een aantal maanden samen en ging het hun redelijk goed af. Het idee dat zij thuiskwam bij hem zorgde voor een fijn en vertrouwd gevoel. Natuurlijk was er sprake van de gebruikelijke irritaties. Jay was super georganiseerd en had misschien ook wel iets van smetvrees, waardoor hij Chaya regelmatig aansprak op haar rondslingerende spullen. Chaya had 's ochtends vaak last van keuzestress. Een jurk, rokje of broekje? Welke schoenen? Wat voor schoenen? Welke tas matchte daarbij en uiteraard nog een jas. Aangezien ze vaak haast had, was er onvoldoende tijd om het op te ruimen. Dat was voor haar een verbeterpuntje. Haar ergernis-

sen aan Jay waren er nauwelijks en eigenlijk niet noemenswaardig. Jay was eigenlijk perfect. Alles wat zij zich kon wensen.

Tegelijkertijd kwam steeds de gedachte in haar op dat het niet perfect kon zijn. Dat zij niet op deze manier de liefde mocht kennen. Haar leven was de afgelopen tijd vrij rustig. Iets wat haar onbekend was. Het zorgde voor een ongemakkelijk gevoel. Er verscheen een cynisch lachje op haar gezicht. Ongelooflijk dat het gevoel van geluk haar een ongemakkelijk gevoel bezorgde.

Hij staart al een tijdje naar haar. Ze ziet er prachtig uit. Haar lichtroze wijde lehenga (Indiase rok), bewerkt met kristallen en zilveren borduursels. Haar topje, met een bandje over haar linkerschouder, waardoor haar andere schouder bloot is. Haar mooie platte buik en de dupatta (sluier) sierlijk over haar schouder en andere hand. De jhumka's (grote oorbellen) die haar gezicht accentueren, een grote ketting en de glinstering op haar gezicht. Met de dag groeit zijn liefde voor haar. Chaya is het beste wat Jay overkomen is.

'Je houdt heel van haar, hè. Ik zie het aan je. Zij is het voor je, Jay.'

Hij kijkt naar de iets kortere vrouw die naast hem staat. Zijn moeder. Hij lacht naar haar en zij weet genoeg.

Hij loopt naar Chaya toe, slaat zijn arm om haar middel en geeft haar een liefdevolle kus op haar mond. Zij beantwoordt zijn kus gretig. Hij ziet er aantrekkelijk uit in zijn beige sherwani (Indiaas kostuum voor mannen).

‘Het vuurwerk gaat straks beginnen. Loop je mee?’ vraagt hij.

Chaya knikt en pakt zijn hand. Maybe dreams can come true... denkt ze.

Terwijl alle gasten naar het prachtige vuurwerk staan te kijken, ter afsluiting van de bruiloft, hoort Chaya een bekende lach. Ze kijkt om en ziet Viv, haar beste vriendin. Viv kende de bruid via hun werk en was alle dagen ook aanwezig. Ze zag er een beetje tipsy uit en leek zich te vermaken. Viv was iemand met een hele positieve vibe en straalde dat ook uit. Het was onmogelijk om jezelf niet te vermaken als Viv in de buurt was. Haar enthousiaste harde lach, haar nuchtere kijk op de wereld, haar ongezouten mening en droge humor maakten haar tot een echte persoonlijkheid. Viv en Chaya kenden elkaar sinds de basisschool. Chaya stapte als kleuter de klas in en vond het allemaal wel heel erg spannend. De andere kindjes keken haar vol nieuwsgierigheid aan. Viv was de eerste die naar haar toe stapte en het mooiste potlood ooit in haar handen drukte, fuchsia roze met glitters aan de buitenkant. Op dat moment werd er een ware vriendschap voor het leven gesloten. Viv was een mix qua culturen, een kwart Surinaams, een kwart Hindoestaans en voor de helft Nederlands. Tot

grote frustratie van Viv had ze heel vaak tekst en uitleg moeten geven over haar afkomst en had ze ook heel vaak moeten ervaren dat ze er niet helemaal bij hoorde. Haar Surinaamse familie vond haar vaak te licht van kleur, haar Hindoestaanse familie vond haar ook niet helemaal één van hen, omdat ze niet geheel volgens de Hindoestaanse culturele normen en waarden werd opgevoed en als ze met haar moeder, van Nederlandse afkomst, op stap was, dacht men vaak dat haar moeder de oppas was. De link tussen een blanke moeder en een getint kindje werd niet heel snel gelegd. Ongetwijfeld dat dit heel kwetsend is geweest voor Viv. Ze zegt dat het haar sterker heeft gemaakt en heeft gevormd tot de persoon die ze nu is. Ze hoeft niet gecategoriseerd te worden. Zij is Viv!

Chaya loopt naar haar toe.

‘Wat een feest hè, Chaay!’ roept Viv uit om een beetje boven de herrie uit te komen.

‘Jazeker.’

Viv kijkt haar met een verbaasde blik aan.

‘OMG, dit is het feest van de eeuw. We zijn er alle dagen bij geweest. We hebben genoten. Jij met je Ken-doll en ik heb geflirt bij het leven. Je weet, ik doe nu niet meer aan relaties. Mannen vind ik extra bagage en dat kan ik nu niet in mijn leven gebruiken. Maar een flirt op z’n tijd is heerlijk! Of meerdere flirts. Maar als jij jazeker zegt, dan weet ik hoe laat het is. Wat heb je ontdekt? Wat zorgt ervoor dat je zo bedenkelijk kijkt. Je hebt de ideale man aan de haak

geslagen. Jullie wonen samen. Hij en zijn familie dragen jou op handen en jij kunt er niet van genieten. Is Jay AI (artificial intelligence)?'

Viv blijft doorratelen.

'AI?' herhaalt Chaya. 'Probeer je te zeggen dat hij AI is?'

'Precies zoals ik het zeg. Denk je dat dit niet echt is? Ik ken jou, Chaya. Zo lief als je bent voor anderen, zo niet lief kun jij voor jezelf zijn. De enige reden die ik kan bedenken, waardoor je niet met Jay kan zijn is dat hij niet echt is. Maar, volgens mij is hij hartstikke echt en ben jij nu bezig met zelsabotage.'

Viv stopt met praten.

'Zelsabotage? Die zag ik niet aankomen. Waarom zeg je dat en sinds wanneer stel jij diagnoses?' reageert Chaya licht verontwaardigd.

'Je hoeft geen expert te zijn om dit te signaleren, Chaay. Sinds ik jou ken is er altijd iets geweest waarover jij je zorgen moest maken. Nu hoeft je dat niet meer te doen en denk je dat het niet klopt. Of heb ik het mis?'

Chaya zwijgt. Ze weet niet zo goed hoe ze hierop moet reageren. Misschien doet ze wel aan zelsabotage. Aan de andere kant hoort ze Rita's stem luid en duidelijk in haar hoofd klinken. Rita claimt te weten wat zich in New York heeft afgespeeld. Ze kan niet met honderd procent zekerheid vertellen of dat ook echt zo is, of dat Rita aan het bluf-fen is. In ieder geval, het risico is te groot om erop in te gaan.

‘Viv, het is geen zelsabotage. Mijn angsten zijn gegrond. Ik durf niet te hopen op een gelukkige afloop. Er staat nog iets in de weg.’

Viv stond al die nog een beetje te swingen op de luide bollywood muziek, maar houdt nu op. Haar vrolijke blik heeft plaatsgemaakt voor een frons.

‘Je bedoelt toch niet dat waar Rita op doelde? New York? Heb je dat nog steeds niet aan hem verteld?’ roept Viv vol verbazing uit.

‘Ik heb het juiste moment nog niet gevonden en ik ben er ook niet over uit of ik het hem wel of niet moet vertellen,’ zegt Chaya een beetje ontdaan.

‘Nee, Chaay. Ik ga hier niet in mee. Je kent mij goed genoeg om te weten dat ik overal een groot grijs gebied in kan zien, maar wat dit betreft niet. Je kunt geen relatie hebben als je zoiets verzwijgt. Het is een deel van jou en het heeft jou ook deels gevormd tot wie je nu bent. Je moet het hem vertellen. Je moet het aan Jay vertellen!’

Op dat moment voelt ze zijn hand op haar schouder.

‘Wat moet je aan mij vertellen, Chaya?’

Ze kijkt hem in zijn mooie heldere ogen aan.

‘Dat is voor nu niet belangrijk, lief. Morgen weer een dag,’ zegt ze terwijl ze hem glimlachend aankijkt.

Ze pakt zijn hand vast en ze proberen zich een weg door te menigte heen te banen om naar hun kamer te gaan. Er is genoeg gefeest.